KLÁŠTERECKÉ NOVINY

Klášterec nad Ohří
město porcelánu

listopad 2020 | radniční zpravodaj | zdarma

8–9

Rozhovor nám poskytl záchranář, rybář a otužilec Jan Svoboda

12

Jak vypadá distanční výuka našich předškoláků?

13

Stará fotka vydala svědectví o podobě jedné z poničených kapliček

14–15

Cestou na sever s Hanou Přísovskou…

Město se zahalilo do podzimních barev

Foto: Roman Novotný

Prohlédněte si online katalog k výstavě v Krytu s názvem Navzdory

Galerie jsou stále uzavřené a prosincovou výstavu našich úředníků jsme bohužel nuceni zrušit. K dosud probíhající, listopadové výstavě s názvem Navzdory jsme ovšem zveřejnili online katalog. Výstavu pořádá městská galerie Kryt ve spolupráci a pacientskou organizací Roska v Chomutově. Posláním celorepublikové pacientské organizace Unie Roska je podpora pacientů s roztroušenou sklerózou a jedna její pobočka vznikla nedávno také nedaleko Klášterce, a to v Chomutově.
Před několika málo dny skončila prodejní výstava Rosky v chomutovské restauraci Republika, kde bylo vystaveno 100 děl od 70 umělců. Výtěžek putoval právě chomutovské pobočce Rosky. A nebyla to malá částka, vybralo se téměř 70 000 Kč. V Klášterci nad Ohří do příprav této výstavy zasáhla opatření vlády proti koronaviru, a tak jsme se rozhodli ji uspořádat online. Výsledek si můžete prohlédnout a v případě, že se vám nějaké dílo bude líbit, neváhejte nás kontaktovat a přispět tak na dobrou věc. Kontakty najdete na webu města Klášterce nad Ohří případně facebooku galerie. Děkujeme.

Radovan Smokoň: Velký Špičák, Krušné hory

NADĚJE: Úspěch našeho klienta aneb jak se odrazit ode dna

Služba Odborné sociální poradenství NADĚJE v Klášterci nad Ohří pomáhá lidem v nepříznivé životní situaci již téměř čtyři roky. Zaměřuje se zejména na **dluhové poradenství.** Dnešní doba je plná nejistot, ale **příběh z praxe** sociální pracovnice Jany Ullmannové ukazuje, že naději na lepší zítřky lze vykřesat i v takřka bezvýchodné situaci. Stačí pomocná ruka a aspoň malá chuť něco změnit.
Pan R. poprvé navštívil naši poradnu v srpnu 2019. Třebaže neměl skoro žádné dokumenty, a tak bylo těžké zjistit, komu vlastně dluží, chtěl svou situaci řešit s naší pomocí. Postupně se svěřil, že od revoluce vedl neuspořádaný život. Prošel si problémy s pitím a ztratil práci. Posléze přebýval střídavě na ulici, u kamarádů či v azylových domech a příležitostně si vydělával na brigádách. Žil takříkajíc „ze dne na den".
Na konzultacích v naší poradně jsme dohledali všechny klientovy závazky, na základě čehož jsme dospěli k rozhodnutí o podání návrhu na oddlužení. Klientovi jsme zároveň po celou dobu poskytovali ve spolupráci s dalšími sociálními službami psychickou podporu a finanční poradenství. Postupně se dařilo jeho situaci zlepšovat, našel si práci jako dělník a také bydlení v podnájmu.
Klient se rovněž mohl spolehnout na svého nového zaměstnavatele, který ho podporoval k cestě k oddlužení a pomáhal nám vyřizovat veškerou administrativu ohledně insolvenčního návrhu, jejž jsme podali v listopadu 2019. V insolvenčním návrhu jsme doložili klientovu situaci a nastínili možnosti splácení závazků. Do řízení bylo nakonec přihlášeno 17 pohledávek v celkové výši téměř 400 tisíc korun. Po několika doplněních soud nakonec schválil návrh na oddlužení. Klient se nyní už rok nachází v oddlužení, stabilizoval svůj život a cítí se spokojeně. Ze situace, jež před rokem a půl vypadala beznadějně, se podařilo najít východisko.
Úspěšný restart našeho klienta nás velice těší a doufáme, že poslouží jako motivace pro další osoby v nepříznivé životní situaci. Pokud máte problémy s dluhy, obraťte se na naši bezplatnou poradnu, a to nejlépe prostřednictvím telefonu či e-mailu. Rádi vám pomůžeme.

Kontakt:
Odborné sociální poradenství NADĚJE v Klášterci nad Ohří
Chomutovská 206
Klášterec nad Ohří
sociální pracovnice:
Jana Ullmannová
e-mail:
jana.ullmannova@nadeje.cz
tel.: +420 770 120 091
Informace na webu:
www.nadeje.cz/klasterec_nad_ohri/dluhova_poradna_odborne_socialni_poradenstvi2

Poděkování

Vážení spoluobčané, říká se, že sdílená bolest je poloviční a naopak sdílená radost několikanásobná. Já se dnes zmíním o sdílené bolesti, kterou s námi prošla paní **Helena Voříšková.** Svým odborným zdravotním přístupem a lidskou vstřícností nám pomohla v posledních dnech pečovat o naši milovanou maminku Helenu Malastovou, která nás 26. října navždy opustila.
Velice si vážím služby, kterou paní Voříšková poskytuje už hodně let v našem městě a okolí. Někdy se člověk opravdu dostává do obtížných životních situací, kde cítí, že to sám nezvládne. Je úžasné, když se potom objeví někdo, kdo vám odborně poradí, je schopen za vámi dojíždět domů a názorně vám ukáže, jak s nemocným manipulovat, jak mu podávat stravu a léky, jak provádět hygienu bez vany a sprchy, protože už to třeba není možné. Jsem velice vděčná právě za tuto **mobilní zdravotní službu,** protože se najednou tolik nebojíte, můžete kdykoli zavolat a požádat o radu, a víte, že sestřička každý den i vícekrát přijede, pomůže, poradí a ošetří.
Vlastně teď s vámi společně sdílím i radost, protože když můžete dochovat svého člena rodiny doma v této nezdravé koronavirové době, je to vlastně malý zázrak. Já bych se moc přikláněla k tomu, aby paní Helena Voříšková byla nominována na **kandidátku na Cenu města Klášterce nad Ohří.** Za své dlouholeté služby v mobilním zdravotnictví a domácí péči si ho jistě plně zaslouží. A myslím, že nejsem sama, kdo by tento návrh podpořil.
Srdečně a s velkou úctou paní Heleně Voříškové a jejímu týmu děkujeme.

Jana Kašparová s rodinou

V lázeňském parku byla vysazena lípa Olgy Havlové

V parku v lázních Evženie byla v pondělí 16. listopadu vysazena lípa Olgy Havlové. Nad čerstvě vysazeným stromkem také zazněl krátký projev. Ne, nepletete se, kvůli neznámému vandalovi se totiž sázela již potřetí. Poprvé jsme tak v Klášterci nad Ohří učinili v roce 2018 v rámci akce Strom Olgy Havlové. Lípa srdčitá byla tehdy jedním z 85 stromů, které byly v Česku vysazeny k příležitosti 85 let od narození první manželky prezidenta Václava Havla. Projekt založil Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové. Jeho myšlenka byla inspirována událostí z roku 1993, kdy paní Olga v Olomouci v Topolanech, v prostorách Dětského centra zasadila „Lípu dobré vůle".

Letos tedy uplynuly 2 roky od vysazení prvního stromu a za tuto velmi krátkou dobu stačil klášterecku lípu někdo pokácet již dvakrát… Neznámému vandalovi bychom rádi vzkázali, že si úsilí mařit nenecháme a o lípu jako strom, a tím i kus naší přírody, i jako symbol lidskosti a síly naší bývalé první dámy Olgy Havlové město připravit nenecháme. Vždyť něco z této lidskosti bylo vrozeno každému z nás a záleží především na nás, jak s ní během života naložíme. Nerezignujme tedy na to dobré, co v lidstvu je. Olga Havlová byla člověk, pro kterého toto nebylo jen frází.

4 investice
Stezka podél Klášterského potoka je pro všechny

5 ekologické okénko
Mějte čerstvé informace pomocí aplikace
Jak správně postupovat před kácením stromu

6 aktuálně
Jaká je situace v naší německé partnerské obci?
Rozsvícení vánočního stromu bohužel nebude

7 aktuálně
Plošné testování v domově pro seniory
Klienty domova pro seniory bude možné navštívit

8 rozhovor s...
Janem Svobodou

10 kultura
Hravé čtení pro děti od Renaty Šindelářové

11 kultura
Kniha Jana Miloty o historii divadla je na světě

12 z našich škol
Výuka na dálku se nevyhnula ani předškolákům

13 pro rodinu
Pátráme po původní podobě barokních kaplí
Gymnázium a střední odborná škola láká nové studenty

14 pro rodinu
Cestománie nejen o severských zemích

16 společně pro Klášterec
Hlasováním můžete opět podpořit projekty od občanů

18 pohled do historie
Tentokrát o názvu náměstí a Eduardu Benešovi

20 křížovka
Křížovka nejen pro děti a hledání rozdílů

SLOUPEK STAROSTY

Vážení Klášterečtí, podzimní listí pomalu mizí ze stromů, začíná adventní období. V listopadu jsme otevřeli novou cyklotrasu, která napříč městem spojuje cyklopark pod ulicí Královéhradeckou s Útočištěm a vede krásným prostředím podél Klášterského potoka. Je určena úplně pro všechny, proto při chůzi či jízdě buďte, prosím, vzájemně ohleduplní.

Ke svému konci se blíží také rekonstrukce Nádražní ulice, jeden z hlavních cílů tohoto roku. Intenzivně se též pracuje na rekonstrukci a přestavbě našeho hlavního stánku kultury, což můžete vidět i sami.

Bohužel kultura i sport jsou prozatím nadále postiženy omezeními vyplývajícími z vládních nařízení. Neuskutečnily se Klášterecké divadelní žně, ale také velké množství tradičních sportovních soutěží. K naší velké lítosti potká letos stejný osud i tradiční zahájení adventu. Rozsvícení vánočního stromu se neuskuteční v podobě, jak tuto slavnostní událost znáte. Strom nám však v tomto období určitě svítit bude.

Akci k připomenutí výročí událostí 17. listopadu jsme museli rovněž upravit. Při této příležitosti jsme za přítomnosti jen několika málo lidí, zástupců vedení města a reportérů, znovu zasadili lípu v lázeňském parku, a to již na třetí pokus. Nehodláme v našem městě ustupovat psychopatovi, který první zasazený strom podřízl, a poté, když pahýlu začaly vyrážet nové výhonky, ořezal i je. Následně byl strom díky neznámému dárci zasazen podruhé, a i ten byl opět podříznut. Lidé, kteří opakovaně svévolně ničí tuto symbolickou památku na naši svobodu a demokracii stejně jako na člověka, který těmito hodnotami žil, paní Olgu Havlovou, patří na léčení. My jim rozhodně ustupovat nebudeme.

Závěrem zmíním, že bych za nelehkou práci v tomto velmi nehezkém období, plném omezujících opatření, které nedělá radost nikomu z nás, rád poděkoval nejen lékařům, sestrám, zdravotníkům, ale také vám všem, kteří pracujete více než kdy jindy, v našem městě pak zejména všem zaměstnancům městského ústavu sociálních služeb, kteří se starají o naše nejstarší občany, a také všem zaměstnancům našich školek. Díky těm druhým jmenovaným a jejich úsilí všechny školky fungují a o naše nejmladší je postaráno. Hluboce se skláním před dobrovolníky, kteří pomáhají, kde se dá. Mám radost, že jsou mezi nimi i zaměstnanci městského úřadu našeho krásného Klášterce. Děkuji.

Štefan Drozd, starosta města

Zaostřeno na novou stezku podél Klášterského potoka

V roce 2016 město nechalo zpracovat cyklogenerel, tedy plán rozvoje cyklistické infrastruktury v našem městě. Na jeho základě ve městě vznikají nové cyklostezky, jejichž hlavním uzlem je nově vybudovaný cyklopark v Královéhradecké ulici. V tomto roce byla vybudována nová cyklostezka směřující z Královéhradecké ulice podél Klášterského potoka, která se napojuje na v loňském roce vybudovanou stezku za Dlouhou ulicí a dále na komunikaci směr Petlery u útočišťské kapličky.

Akce byla podpořena dotací ve výši 9,7 milionů Kč ze Státního fondu dopravní infrastruktury v působnosti Ministerstva dopravy ČR. Vlastní podíl města činil 5,7 milionů Kč. Stavba cyklostezky byla zahájena v březnu a dokončena v říjnu tohoto roku. Z důvodu epidemiologické situace nemohlo bohužel proběhnout slavností otevření cyklostezky, na FB města můžete ale zhlédnout veřejně dostupné video, ve kterém je shrnuto vše podstatné.

Projektanti si bravurně poradili nejenom s celou stezkou, ale hlavně s problematickým úsekem okolo Klášterského potoka. Zatím zde není osvětlení ani údržba, a to z toho důvodu, že primárně nejde o chodník, nýbrž o cyklostezku.

Jsme velmi rádi, že se stezka veřejnosti líbí a je od samého začátku plně využívána nejenom cyklisty, ale i maminkami s kočárky či chodci. Prosíme, nezapomínejte na ohleduplnost.

V příštím roce město plánuje rekonstruovat chodník v Petlérské ulici. Podél něj vznikne cyklopruh, tedy další stezka vedoucí z Královéhradeckého parku. Tentokrát povede k do budoucna plánované cyklostezce směr Ciboušov a posléze až k zóně IP Verne. V roce 2021 se zároveň bude rekonstruovat povrch u Ohře od železničního mostu k Rašovické lávce.

Pro informace z mobilního rozhlasu si můžete stáhnout i aplikaci do svých chytrých mobilních telefonů

Vážení a milí čtenáři, víte, že naše město využívá **mobilní rozhlas** a je tedy schopno chytré a efektivní komunikace s občany? Zapojte se do komunikace o dění v Klášterci nad Ohří i vy. **Stáhněte si aplikaci Mobilní Rozhlas a budete mít všechny důležité informace z našeho města kdykoli při ruce.** Díky užitečným funkcím, jako je nahlašování podnětů, zvířecí detektiv nebo pátrání po pohřešovaných osobách, můžete pomoci svému okolí a v případě nouze aplikace pomůže také vám. Aplikace funguje **zdarma** v rámci celé ČR. Je dostupná pro Android: bit.ly/MR_android, iOS: bit.ly/MR_ios.

Když máte **ve vašem chytrém telefonu aplikaci mobilní rozhlas,** nepřijdete o žádné informace, které denně zveřejňujeme na webových stránkách města. Nebude vám chodit jen občasná SMS, budete v centru dění.

Řada z vás využívá mobilní rozhlas tak, že do svých telefonů dostává zprávy formou SMS. Zasíláme nejdůležitější informace o dění ve městě, do konkrétních lokalit míří naše zprávy o plánovaných odstávkách, haváriích nebo harmonogram čištění ulic. Mobilní rozhlas také někdy využíváme k anketám a dodavatel této služby pro nás zajišťuje také hlasování v projektu Společně pro Klášterec. Pro využívání klasické služby mobilního rozhlasu, tedy zasílání SMS, se můžete **zdarma** registrovat na https://klasterecnadohri.mobilnirozhlas.cz/registrace. Po zadání e-mailové adresy vám budou rovněž automaticky zasílány i zveřejněné aktuální informace z webu města.

Chcete pokácet strom? Raději si ověřte, zda nepotřebujete povolení.

Podle zákona o ochraně přírody a krajiny **je třeba mít ke kácení dřevin povolení** orgánu ochrany přírody a krajiny, což je na území našeho města Městský úřad Klášterec nad Ohří, odbor místního hospodářství, dopravy a životního prostředí (OMH). Příslušná žádost je ke stažení na webu města v sekci DOKUMENTY – Formuláře – Životní prostředí.

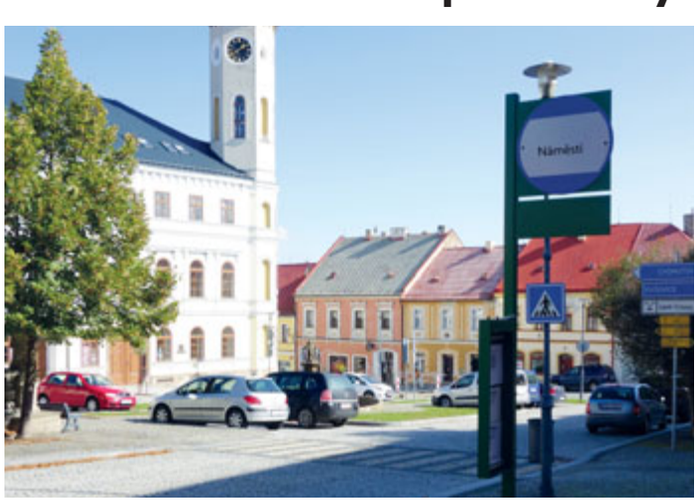
Některé dřeviny však lze kácet i bez povolení. Povolení není třeba:

- pro dřeviny o obvodu kmene do 80 cm měřeného ve výšce 130 cm nad zemí,
- pro zapojené porosty dřevin, pokud celková plocha kácených zapojených porostů dřevin nepřesahuje 40 m^2,
- pro porosty energetických dřevin nebo vánočních stromků zpravidla jednoho druhu, pěstovaných pro dosažení rychlé a vysoké produkce stromků nebo dřevní hmoty a s produkčním cyklem mezi sklizněmi do 10 let,
- pro ovocné dřeviny rostoucí na pozemcích v zastavěném území evidovaných v katastru nemovitostí jako druh pozemku zahrada nebo zastavěná plocha a nádvoří.

V případě pochybností s určením, zda jsou splněny podmínky pro kácení dřevin bez povolení, se lze obrátit přímo na OMH, kde vám rádi poradíme.

Libor Kocáb

Dopravce klášterecké MHD zavádí od nového roku čipové karty

Společnost Autobusy Karlovy Vary, a. s. zajišťující MHD v Klášterci nad Ohří informuje, že **od 1. ledna 2021** dochází ke změně tarifu a zavedení možnosti platit jízdné pomocí bezkontaktních čipových karet. Čipovou kartu bude možné využít jako elektronickou peněženku (sleva 10 % z ceny jízdného běžně placeného v hotovosti) i jako nosič časového jízdného (30denní plovoucí kupón). Časové jízdné zakoupíte v předprodeji, elektronickou peněženku je možné dobít také u řidiče.

O bezkontaktní čipovou kartu si můžete zažádat v přepravní a informační kanceláři v Klášterci nad Ohří (Nádražní ul. č. p. 199) od 1. listopadu 2020 v pracovní dny od 7:30 do 16:00 hodin. Zde si také můžete vyzvednout žádanku. Ta je rovněž ke stažení na webových stránkách společnosti www.autobusy-kv.cz či na webu města v sekci SLUŽBY – Doprava – MHD. S vyplněnou žádankou předložte jednu barevnou fotografii o rozměru 35 x 45 mm. Pro ověření nároku si připravte občanský průkaz nebo jiný doklad prokázání věku. Platnost karty bude 3 roky, poplatek za zhotovení činí 120 Kč. Výroba čipové karty trvá cca 30 dní. Abyste mohli využívat výhodné jízdné už od 1. ledna 2021, je třeba si zažádat o zhotovení karty nejpozději do konce listopadu 2020.

O situaci na druhé straně státní hranice jsme si povídali se starostou naší německé partnerské obce

Česká republika je delší dobu na špičce v počtu nově zjištěných případů nákazy koronavirem? Máte z toho jako naši nejbližší sousedé obavy. Objevily se prý případy, kdy Češi nebyli v restauracích či obchodech obslouženi, protože je u nás nákaza hodně rozšířená...

Já mohu vycházet pouze z vlastního názoru a z názoru lidí v mém bezprostředním okolí a neznám nikoho, kdo by měl v současnosti kvůli nákaze z Čechů strach. Také neznám žádný takový případ z doby, kdy byly u nás ještě restaurace otevřené, že by v nich český zákazník nebyl obsloužen. Mohlo se to stát v jiném regionu Německa nebo to mohl být spíše ojedinělý případ, kterého se horlivě ujala média.

Jaká pravidla v souvislosti s koronavirem jsou nyní v Sasku nastavena? Co se smí a co ne?

Povinnost nosit roušky je v prostředcích hromadné dopravy, v obchodech, ale venku na veřejnosti to povinné není. Můžeme nakupovat, školky i školy jsou otevřené, ale všechny kulturní akce jsou zrušeny. Nejsou povoleny ani soukromé oslavy. Svatby jsou umožněny v počtu 10 lidí. Kromě kadeřnictví je vše zavřeno - kosmetická studia, restaurace, fitness centra... Otevřeny jsou jen výrobní podniky a pak také fyzioterapie, tedy vše, co souvisí se zdravím. Na sportovní akce a stadiony nesmí diváci. Sportovní spolky a kroužky pro děti jsou teď zrušeny, ale ve školách zůstal tělocvik zachován. Do kostelů se smí, ale v menším počtu a lidé musí dodržovat rozestupy. Omezuje nás také zákaz cestování z jedné spolkové země do jiné.

Jak byla tato pravidla německou veřejností přijata?

To je těžká otázka. Problém vidím hlavně v tom, že u nás panuje pouze jeden jediný „státní" názor, kterému není dovoleno oponovat. Jiný názor, byť i vědecky podložený, není brán v potaz, není možné o věci diskutovat, například v televizi. Odpůrci jsou ihned označeni za „radikály" a všichni házeni do jednoho pytle. Tato politika se mi nelíbí a nepokládám ji za demokratickou. Demokracie – to je neustálá výměna názorů, neustálý rozhovor. Proto se také demonstruje, například v Lipsku. Na druhou stranu jsou lidé, kteří vládní opatření vnímají jako opodstatněná. Země je v tomto názorově rozdělená.

Jak se vám nyní žije v Großrückerswalde? Jaká atmosféra panuje? Změnilo se něco?

Ne, všeobecně se dá říci, že je život v naší obci stále stejný. Ale ve větších městech, jako je třeba Chemnitz, tam se na ulicích pohybuje podstatně méně lidí než dříve. Centrum je prázdné, skoro jako město duchů.

Vnímám atmosféru strachu. Vidím lidi, kteří jedou sami v autě a mají roušky nebo cyklistu na kole v roušce... I pohled na samotné roušky se v čase změnil, zpočátku nebyly považovány za příliš účinné, nyní jsou přeceňovány. V opatřeních chybí jasná konstantní linie. To samé platí pro živnostníky. Kadeřnice smí pracovat, a kosmetička ne... Lidé se bojí o práci. Obávají se také vakcíny, která se objevila příliš rychle a dosud nemohla být dostatečně testovaná.

Ale neznám nikoho nemocného z naší obce. Dříve byly zveřejňovány počty pozitivních případů v jednotlivých obcích a v Großrückerswalde nebyl dlouhou dobu žádný hlášený případ. Teď už se zveřejňují pouze čísla za celý okres, ale myslím si, že se u nás ani teď nic nezměnilo. Testuje se ovšem hodně, testování je pro všechny zájemce zdarma.

Závěrem připojil pan starosta srdečný pozdrav občanům Klášterce...

Přejeme sobě i vám, abychom mohli v klidu oslavit vánoční svátky a brzy začít opět rozvíjet společné aktivity v rámci našeho partnerství. Těšíme se, že zase budeme smět být spolu osobně, bez elektronických pomůcek, že se budeme moci pozdravit a obejmout. Přeji všem občanům Klášterce nad Ohří, aby zůstali zdraví, a těm, kteří jsou nemocní, aby se co nejdříve opět uzdravili. Posílám mnoho pozdravů z Großrückerswalde také jménem svých kolegů.

Jörg Stephan ■

Rozsvícení vánočního stromu letos pouze online

Vzhledem ke všeobecně známým skutečnostem a především nařízení Vlády ČR se město Klášterec nad Ohří rozhodlo zrušit tradiční Rozsvícení vánočního stromu. Od první adventní neděle 29. listopadu bude zámecký park zdobit vánoční strom, ale akce konaná u příležitosti jeho rozsvícení se zde neuskuteční. Slavnostní akt samotného rozsvícení stromu a zapálení první adventní svíce na adventním věnci budou moci obyvatelé města Klášterce nad Ohří, a nejen oni, zhlédnout na televizních obrazovkách prostřednictvím televize Focus a televize OKO1 nebo na sociálních sítích města a Zámku Klášterec nad Ohří.

Všichni věříme, že nepříznivá doba brzy pomine a opět se setkáme na tradičních akcích, které zdobí naše město a utváří duši jeho obyvatel.

Miroslav Nyklíček ■

Foto: Štěpán Malast

O obědy klienti MÚSS nepřijdou, všem ostatním bude nabídnuta vhodná alternativa

Jak už bylo napsáno, podle nového nařízení Ústeckého kraje je **sociální služba** nově vnímána jako služba odborná, čímž se rozumí, že se zaměřuje na **odbornou práci s klientem** a nemá tak nahrazovat služby, které se dají v místě zajistit i jinak. Proto již bohužel nemůže sociální služba poskytovat obědy všem zájemcům tak, jak tomu bylo doposud. Ač se to zdá komplikované, neznamená to, že by klienti MÚSS zůstali bez stravy. Pro někoho z dosavadních strávníků z toho ovšem vyplývá, že bude potřeba si zajistit obědy jiným způsobem. Nabídek řešení je hned několik. O své obědy nepřijdete. V dohledné době dojde tedy k následujícím změnám:

1. Těm strávníkům, kteří si v MÚSS vyzvedávají pouze oběd, bude smlouva k 31. prosinci 2020 ukončena a bude jim navržena vhodná alternativa stravování (např. nabídka rozvozu nebo donášky z restaurace či školní jídelny). **Pro svůj oběd si tak můžete dojít či si ho nechat dovézt z jedné z místních restaurací či jídelny gymnázia.**

2. Ti klienti, kteří využívají i jiných služeb pečovatelské služby (např. službu péče o osobní hygienu), budou moci i nadále využívat rozvozu stravy domů, čili stále se bude v tomto případě jednat o oběd připravený v MÚSS a dovezený domů. Toto se týká **pouze osob, které se nacházejí v nepříznivé sociální situaci a k jejímu řešení potřebují sociální službu. Nákupy** by měla primárně zajišťovat rodina. V případě osamoceného klienta je možné sjednat s pečovatelkou i zajištění nákupu.

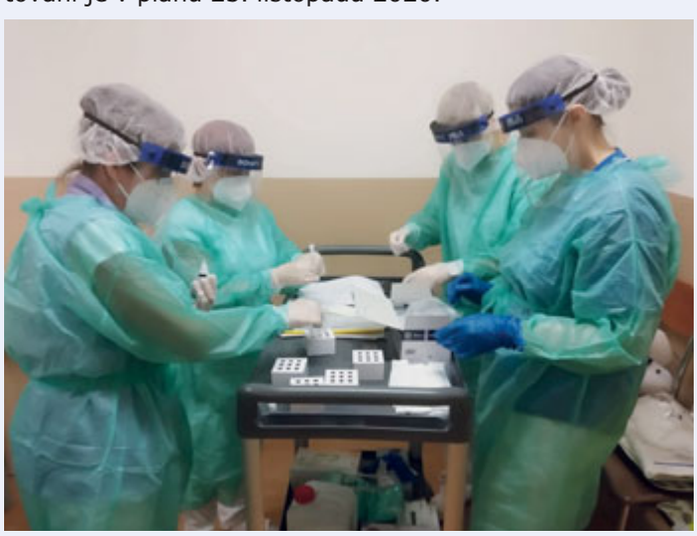
Každý klient, kterého se změna týká, bude individuálně informován.

Děkujeme všem klientům a zájemcům za pochopení. V případě jakýchkoliv dotazů můžete **kontaktovat** vedoucí pečovatelské služby, paní Jitku Kočkovou: e-mail: kockova@mussklasterec.cz, tel.: 722 722 941.

V posledních týdnech využil domov pro seniory výpomoc dobrovolníků, mezi nimiž byli i zaměstnanci městského úřadu. Pomáhali například při přebírání balíčků od rodin, v kuchyni či při úklidu. Všem dobrovolníkům toto zařízení za jejich pomoc velmi děkuje.

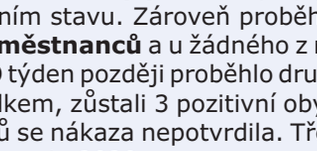
V domově pro seniory proběhlo plošné testování, připravena je návštěvní místnost

Na začátku listopadu došlo k dlouho očekávanému **plošnému testování** všech klientů v našem městském ústavu sociální služeb. Vzhledem k množícím se informacím z ostatních domovů pro seniory, kde tyto testy odhalily spoustu pozitivních případů, se k testování přistupovalo s velkým respektem. Naštěstí se obavy nepotvrdily a testy odhalily pouze **3 pozitivní klienty** ze všech přítomných obyvatel domova. Tito pozitivní bydlí na jednolůžkových pokojích, jsou tedy po celou dobu izolováni a jejich rodiny byly informovány o jejich zdravotním stavu. Zároveň proběhlo testování 33 přítomných **zaměstnanců** a u žádného z nich **se nákaza neprokázala.** O týden později proběhlo druhé testování se stejným výsledkem, zůstali 3 pozitivní obyvatelé domova a u zaměstnanců se nákaza nepotvrdila. Třetí testování je v plánu 23. listopadu 2020.

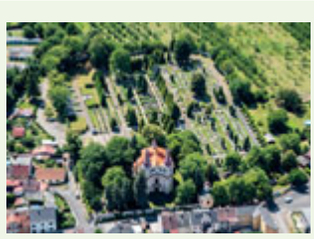
Pravidla pro realizaci návštěv v Domově pro seniory

Protože se ztráta sociálních kontaktů se svými blízkými negativně podepisuje na psychice našich klientů, rozhodli jsme se zřídit návštěvní místnost s oddělenými vchody a zabezpečením tak, aby nedošlo k případné nákaze. Návštěvy klientů je možné uskutečnit **v pracovní dny vždy 4 návštěvy dopoledne a 4 návštěvy odpoledne po dobu maximálně 15 minut.** Rodinní příslušníci budou do budovy vstupovat označeným samostatným vchodem. Klient do návštěvní místnosti vstoupí zevnitř budovy. Návštěvní místnost bude přepažena plexisklem, aby nedošlo k žádnému fyzickému kontaktu a případnému riziku přenosu nákazy. Zúčastnění musí mít zakrytý nos a ústa po celou dobu návštěvy. Po uskutečnění jedné návštěvy bude celý prostor desinfikován, proto je návštěvní doba časově omezena. Aby se návštěva mohla uskutečnit u většiny klientů, nebude možné se objednávat opakovaně na každý den. **Objednávat** se můžete již nyní vždy v pracovní dny od 8,30 do 14,30 na telefonním čísle **607 840 021.**

Nástěnný kalendář Klášterce nad Ohří na rok 2021 vám tentokrát představí město z ptačí perspektivy. K dostání bude v turistickém informačním centru pod radnicí za 100 Kč na začátku prosince.

Rozhovor s... Janem Svobodou

Do listopadových novin jsme se rozhodli oslovit Honzu Svobodu, který již 15 let pracuje jako záchranář. Nyní se denně setkává s pacienty trpícími onemocněním covid. Zeptali jsme se na jeho zkušenosti, pohled na současnou situaci, ale i zájmy či rodinu, od které je nyní dobrovolně odloučen. Prozradil nám také, jak si čistí hlavu po těžkých případech ze své profese. Je to vášnivý běžec, rybář a otužilec. A jelikož je to můj dlouholetý kamarád, vím, že je to hlavně člověk přátelský, veselý, vtipný a otevřený.

Kdy tě napadlo stát se záchranářem?

Nevím, zda se to do novin hodí, ale po gymplu jsem nechtěl dělat nic. Nebo třeba skladníka s vysokozdvižným vozíkem. Pak mi má sestra, která pracuje jako zdravotní sestra, poradila, ať jdu na zdrávku. Říkal jsem si, že tam bude hodně holek a bude ze mě tedy zdravotní sestra. Ale pak jsem dozvěděl o škole pro záchranáře a teď jako záchranář pracuji už 15 let. Takže za to můžou ženské.

Na začátku každého běhu si řeknu problém, který si chci vyřešit.

Ve které nemocnici pracuješ?

Od začátku své kariéry pracuji pro Záchrannou službu Ústeckého kraje. Buď jsem na výjezdové základně v Kadani, nebo ve Vejprtech. Mám ale i jiné pracovní aktivity – jsem školitelem první pomoci pro firmy a zaměstnance a lektorem výukového centra záchranné služby.

Jsou řidiči více ohleduplní než dříve, když jede záchranka?

Ano, jsou. Po tom, co byla hodně medializovaná záchranářská ulička, tak je znát, že se to někteří učili a někteří i naučili. Ale stále jsou tací, kteří se to nenaučili. Směje me se, když nás pouští ob auto před námi a to co jede za ním ho začne předjíždět, protože neví, proč zastavuje u krajnice. To se nám stává v podstatě denně.

Jak vypadá tvůj pracovní den?

Přijdu na pracoviště, převléknu se do uniformy, převezmu vůz a zkontroluji v něm vybavení, zda je vše v pořádku, zda je vše čisté, hygienické, což většinou je, protože to patří k naší činnosti na závěr pracovní směny. Během pracovní doby se vzdělávám, pokud právě nemáme výjezd. Spousta lidí si myslí, že když nejsou výjezdy, tak jsme odpočatí. Ale zkuste si na několik hodin sednout k zubaři a čekat na výkon. Jste pořád ve stresu, nevíte, co přijde, kdykoliv mohu jet k mrtvému dítěti či složitému zásahu a opravdu domů odpočatí nepřicházíme.

A jak relaxuješ ve svém volném čase?

Odpočinu si při běhu. Přemýšlím o tom, co jsem zažil, mám u toho čas a relaxuju, čistím si hlavu. Mysl se mi tím uvolní a jsem připravený na další den. Na začátku každého běhu si řeknu problém, který si chci vyřešit. Nemusí to být zrovna přemýšlení o nějakém těžkém případu, ale třeba o vzdělávání pro zaměstnance po internetu, které mám na starosti, vymyslím pro ně třeba nějakou jobovku, ze které mám radost. A někdy třeba přemýšlím o tom, co budu vařit druhý den k obědu.

Dá se vyrovnat s tím, co v práci zažíváš?

Určitě. V práci máme systém, jak se nezhroutit. Hlavní zásadou je, že musíme mezi sebou komunikovat. Po ošklivém výjezdu si společně sedneme a probereme, co jsme udělali špatně, co jsme mohli udělat lépe, ať víme, že jsme pro toho člověka udělali maximum. Máme k dispozici i podnikového psychologa. Zatím jsem ho nevyužil.

Nejtěžší jsou zřejmě případy, v nichž figuruje dítě...

Ano, nejtěžší jsou asi úrazy dětí, ale byl jsem i u spousty nepříjemných nehod nebo u hromadných neštěstí, například u posledního tragického požáru ve Vejprtech.

Převládají nyní výjezdy pro pacienty s covid?

Řekl bych, že převládají rapidně, a dokonce si myslím, že i výjezdy k vážným stavům u těchto pacientů. Musím říct, že často přesvědčuji ty, kteří to nesmyslně zlehčují, že situace je opravdu vážná. Po chodbách sice pacienti nejsou a doufám, že ani nebudou, ale když vidím, jak ta oddělení jsou plná, personál je u konce sil… Postele jsou plně využívané, neustále se navyšuje kapacita. Myslím, že jsme měli blízko k tomu, že by ty postele nebyly. A to nejen pro pacienty s koronavirem, ale třeba i se slepákem.

K jakým případům jsi nejčastěji vyjížděl v době před touto pandemií?

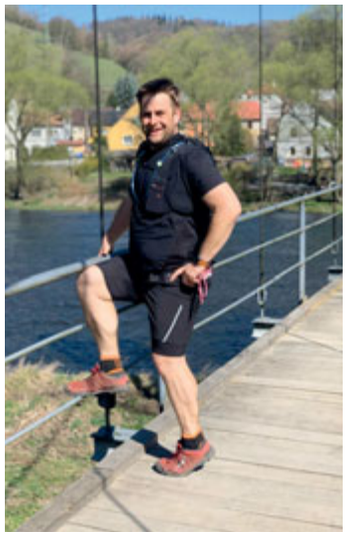
Každý si myslí, že na záchrance se jezdí hlavně k nehodám,

Jako záchranář pracuje již 15 let

Honza je vášnivým otužilcem

Hlavu si čistí pravidelným běháním

ale traumat není tolik. Převládaly interní stavy – infarkt myokardu, mrtvice, zhoršení celkového stavu a podobně.

Ovlivnila tvá práce v posledních měsících například váš běžný rodinný život?

Ano, zejména v posledním měsíci, kdy jsem se stejně jako na jaře dobrovolně distancoval od ženy a dětí. Bydlím teď se svou sestrou, která pracuje jako vrchní sestra v Kadani na JIP. Rozhodli jsme se pro osobní lockdown, abychom chránili rodinu, když jsme denně viru vystavení.

Vídáš svou rodinu online, jako se vidíme teď během rozhovoru?

Vídáme se online, nebo vyjedeme za město, kde nejsou žádní lidé. Stojíme od sebe 5 metrů, máme respirátory a trávíme tak spolu hodinu či dvě. Povídáme si s dětmi, ale stále udržujeme tuto vzdálenost, nedotýkáme se.

Kolik je tvým dětem a jak se dá malým dětem taková situace vysvětlit?

Majdě je 5 a Mikešovi jsou 3 roky. Mám to štěstí, že mám velmi chápavé a chytré děti, které pochopily, že ve světě je chřipka a že když táta a teta zachraňují lidi, tak se mohou nakazit.

Znám tě řadu let a vím, že jsi měl dříve o spoustu kil více. Jak se ti podařilo tolik zhubnout a co tě k tomu přimělo?

Přimělo mě k tomu druhé dítě. Jednou jsem po dlouhé době navštívil hospodu a nebyl jsem z ní schopný dojít ani po rovině. Na vině nebyl alkohol, ale hodně jsem se zadýchával. V průběhu druhého těhotenství mé ženy jsem tedy začal s hubnutím. Nikdy jsem nevyužil služeb profesionálního trenéra, hlídal jsem si příjem a výdej v kalorických tabulkách. Poté jsem zařadil dlouhé procházky s kočárkem, byli jsme třeba 6 hodin venku, protože jen venku v kočárku dítě spalo. Pak jsem začal navštěvovat posilovnu, ale tento typ cvičení mě nebaví. Raději nyní čtyřikrát týdně běhám a to mě pořád drží. Snažím se běhat pomalu, ale delší trasy, 10 až 15 km, jednou za týden se snažím běžet i více než 20 km.

Doma na tatínka čekají Magdaléna (5) a Mikuláš (3)

PĚT OTÁZEK PRO KAŽDÉHO

Jaké je tvé nejoblíbenější jídlo?
Tak to je velmi jednoduché. Určitě smažený sýr s bramborami a tatarkou. Ale musí to být samozřejmě 30% eidam *(smích).*

Jaká je tvá nejoblíbenější barva?
Je to červená – podle našich uniforem. Ale teď máme mít nové oranžové, tak nevím, zda se nezmění i oblíbená barva. Snad si nás pak lidé nebudou plést s popeláři.

Kde nejdál ve světě jsi byl?
V Egyptě, na dovolené se svojí ženou. Já často necestuji daleko, raději jsem turistou po Čechách.

Jaké máš koníčky?
Mými největšími koníčky jsou běhání a rybaření. A pak mě baví příprava a realizace letního dětského tábora v Ohnišově. Mě i celou naši rodinu, jezdím tam od svého 1 roku, tedy již 36. rok.

Co ti tvá práce záchranáře dala a vzala?
Dala mi auto, byt… *(smích)*. Vzala mi klid. Už nejsem v klidu ani na dětském hřišti. Vidím potenciální nebezpečí úrazu v každém herním prvku… Ani v restauraci se v klidu nenajím, pořád čekám, komu zaskočí… Vím, že je tělo smrtelné. A že smrt je součástí života. A že se může stát kdykoliv cokoliv.

Z cizího krev neteče? My víme, že teče.

Pocházíš z rodiny komediantů, ty sám se ještě někdy na „prkna, co znamenají svět" vracíš?

Nevracím, ale když se v budoucnu naskytne příležitost a čas, tak se vrátím rád. Teď se naplno věnuji práci a rodině.

Na fotkách z rybaření jsem viděla, že spíš v hamace, tedy houpací síti. Jak se v ní spí?

V hamace se spí hodně pohodlně. Já si myslel, že se tam musí spát špatně, ale rozděláš si ji během několika vteřin a nemusí se spát jen „na banán". Když si v ní umíš lehnout, tak se dá spát i rovně a je to mnohem pohodlnější než na karimatce.

Patříš mezi otužilce, kteří si jdou na Vánoce klidně zaplavat do řeky. Z profesionálního hlediska tedy vidíš otužování jako zdraví prospěšné?

Jednoznačně. Myslím, že je to to nejmenší, co by pro sebe každý mohl udělat. Nemusí jít do řeky, ale i doma ve sprše nebo ve vaně… Chodím do sauny a do bazénu, ale teď když je zavřeno a studená voda mi chybí, chodím ven.

Honzíku, děkuji za rozhovor, ráda jsem tě viděla alespoň přes kameru a děkuji za všechny, že pomáháš.

Já také děkuji a na závěr snad jen – české pořekadlo „z cizího krev neteče" je špatně. My víme, že teče.

Adéla Václavíková ■

Znovu listujeme v knižních novinkách klášterecký spisovatelů

Po neuskutečněném křtu knih čtyř klášterecký autorů jsme si dali za cíl představit vám krátce jejich nová díla na stránkách našich novin. Po knihách paní Zadinové a pana Kubáta, o kterých jsme psali v minulém vydání, jsou nyní na řadě se svými díly další dvě dámy. Po domluvě s paní Petrou Martiškovou si ji nakonec necháme na příště, zatímco tentokrát se budeme spolu s Renatou Šindelářovou ptát na to: **Kdo zachrání planetu?** Právě tak totiž pojmenovala svou novou knihu pro děti.

Hravé čtení pro malé ochránce přírody nabízí Renata Šindelářová...

Renata je velmi aktivním a tvůrčím člověkem se širokou škálou zájmů. Co by spisovatelka je v klášterecký kruzích poměrně známá, nicméně připomeňme, že se kromě psaní a vydávání knih (vede vlastní nakladatelství s názvem Literární strom), věnuje kupříkladu práci s dětmi a pořádá také kurzy tvůrčího psaní. Pro nás v redakci Klášterecký novin je nejen jako členka redakční rady cennou spolupracovnicí. Její korektury a věcné vhledy jsou pro nás velkým přínosem.

V souvislosti s její novou knihou zmiňme existenci jedné facebookové skupiny s trefným názvem „Čtení tě mění". Říká se, že pokud vás kniha „chytne", může se čas nad ní strávený v lecčems vyrovnat rozhovoru s dobrým přítelem. Zanechá v nás totiž stopu, což je nejspíše snem všech autorů, a doufejme, že právě u knihy, kterou dnes představíme, se budeme moci těšit z těchto pozitivních výsledků. Takže: pokud máte doma bystré děti, které mají v oblibě příběhy, rádi se občas zamyslí nad řešením logických úloh a lákalo by je dozvědět se spoustu zajímavostí o naší přírodě, pak je pro ně nový gamebook z pera Renaty Šindelářové rozhodně tou správnou volbou. Díky možnosti částečně se při čtení a řešení úkolů podílet na tom, jak se bude děj knihy dál odvíjet, předává šikovně do dětských rukou zrovna nic menšího, než je záchrana naší planety.

Někde jsem četla, že jsi měla ráda knihy už od dětství. Jaké knihy tě bavilo číst? Co tě zajímalo a proč?

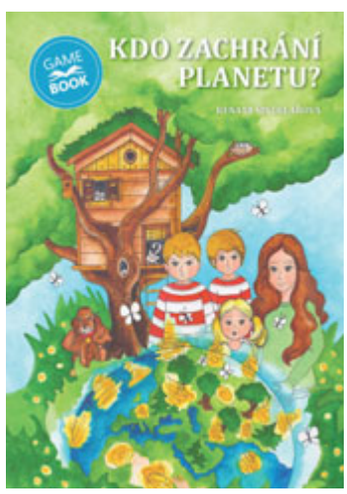
Mé největší čtenářské období proběhlo na základní škole. Netuším, proč mě to tak chytilo, ale jakmile jsem otevřela knížku, nemohla jsem se od ní utrhnout. Otravovalo mě, když jsem se měla najíst, vyspat nebo si dojít na záchod, neměla jsem na nic čas. Dokud jsem příběh nezhltla, zapomínala jsem na celý svět. Jednou jsem se zavřela do pokoje, aby mě nikdo nerušil, a četla jsem si celé odpoledne. Když jsem vylezla ven, mamka se divila: „Ty jsi doma? Byly tu pro tebe holky a já jim řekla, že jsi venku." Já jsem si pro změnu vůbec nevšimla, že někdo zvonil. A co jsem četla? Všechno. Bavila jsem se u Neználka i Ferdy Mravence, dost mi daly zabrat tlusté verneovky, cítila jsem se odbojně u zakázaných foglarovek. Ve vyšších třídách jsem přelouskla Rudolfa a Stýblovou.

Pracuješ také jako lektorka přírodopisného kroužku pro děti. Bylo to impulzem k volbě tématu tvé nové knihy? Nebo co tě k tomuto tématu přivedlo?

Myšlenku na knihu pro děti o přírodě nosím v hlavě už dlouho, až teprve poté přišel nápad s kroužkem. Trápí mě, jak málo o přírodu pečujeme, jak málo si jí vážíme. Přitom jen díky ní jsme naživu. Jako lidstvo jsme v tomhle tupě slepí, nepřemýšlíme o budoucnosti, žijeme stylem „po nás potopa". Vytváříme šílené množství odpadků, zatěžujeme přírodu obrovským množstvím chemikálií a pesticidů, stavíme jednu silnici vedle druhé a neustále utlačujeme přírodu do ústraní. A přitom si celou tu dobu sami pod sebou podřezáváme větev. Následky již začínají být vidět dnes. Tím nemyslím jen globální oteplování, ale třeba také výrazný úbytek hmyzu a ptactva, vymírání savců. Biodeverzita klesá a my jako bychom pořád nechápali, že bez rovnováhy v přírodě tu jednou nebudeme ani my, lidé.

Co pro tebe znamená pobyt v přírodě? Co ti dává? Jak často tady trávíš čas? Máš nějaké oblíbené místo?

V přírodě jsem doma. Je to spojení mé duše s kosmem, pochopení smyslu života, radost ze spontánnosti. Příroda je lék na všechna má trápení a snažím se každý den v ní aspoň chvíli pobýt. Vyběhnout na louku, zavřít oči, zaposlouchat se do ptačího cvrlikání a nechat vítr, aby mi polaskal tváře. Jako bych se spojila se svým vyšším já. O víkendech trávím v přírodě celé dny, mým koníčkem je turistika. Konkrétní oblíbené místo ale nemám, spíš jen obecně lesy a také hory s jejich nádhernými výhledy.

Jak se dá u dítěte vybudovat kladný vztah k přírodě? Jako matka, pedagožka volného času a lektorka bys možná poradila rodičům pár tipů...

Já myslím, že kdo chce, tak už to dávno dělá. Stejně nemá smysl vést děti k něčemu, čemu sami nevěříme. Děti se nejvíc naučí příkladem. Všechno začíná v našem chování doma: kam jezdíme na výlet (do zábavního centra / do lesa?), v našem spotřebním chování (čím vším plýtváme?), v našich hodnotách, které vyjadřujeme často i zcela bezděčně. S dětmi se toho dá dělat spousta: učit se poznávat stromy, pěstovat léčivé byliny, pečovat o vlastní zvíře, třídit odpad, krmit a napájet ptáčky, pomoci s venčením psů (nejen z útulku), hledat důkazy zvířecí činnosti v lese (stopovat), sbírat na procházce odpadky. Dobré je se stále vzdělávat (doporučuji knihy nakladatelství Kazda) a snažit se vyvarovat základních chyb, např. krmení kachen

pečivem či „zachraňování" mláďat (osamocený srneček, zajíček nebo ptáčátko obvykle nejsou opuštění).

Kolik knih máš na kontě? Jaký typ literatury píšeš?
Vydaných mám patnáct knih. Většinou romány s hlavními ženskými hrdinkami, takže nejvíce zapadají do kategorie literatury pro ženy. Dvě knihy jsou povídkové, jedna obsahuje i mystické a sci-fi prvky. Poslední dva romány, Jen jeden svět a Můj svět v tobě, jsem směrovala do ezoteriky. Pro děti jsem vytvořila tři gamebooky, knihy s úkoly. Kdo zachrání planetu? je nejnovější, letošní.

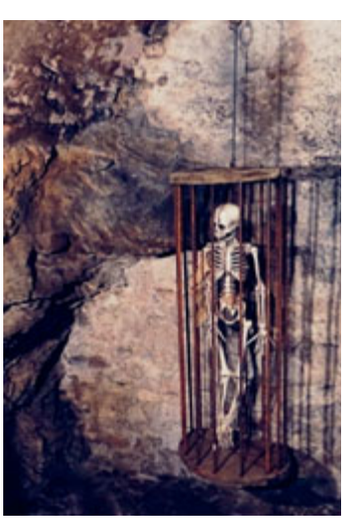
Na čem v současnosti pracuješ?
Mám teď takový zlozvyk, pracuji na několika knihách najednou. V první řadě pracuji na gamebooku Za pamětí naší prababičky. Pustila jsem se do volného pokračování ezoterické série Pojď se mnou do světla a zároveň jsem rozepsala ekologický příběh z krušnohorského prostředí Vlků se nebojím. Takže jsem moc šťastná, že jsem před týdnem dokončila alespoň poslední z načatých knih, a to psychologický román inspirovaný skutečným životním příběhem mého spolužáka Někdy to bolí.

Klášterecký zámek posílá pozdravy malým i velkým

Zámek Klášterec nad Ohří je v době nouzového stavu uzavřen, nicméně s nadějí vyhlíží do příštích dní a prozatím alespoň láká budoucí návštěvníky **zajímavými tipy, jako třeba:**

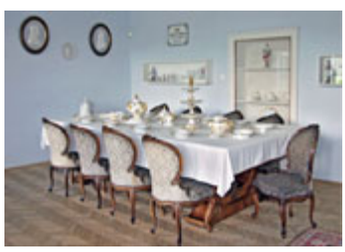
Ze všech stran slyšíme nyní slova jako „lockdown", „zákazy" a „nařízení" a mnozí si připadáme tak trochu jako ve vězení vlastních obydlí. Víte ale, jak to bylo v Klášterci s vězením? Samozřejmě netradičně. Bylo součástí panské hospody. V přízemí byl malý byt vězeňského sluhy (světnice a komora) a v poschodí tři cely, přitom pouze jedna se dala nepřímo vytápět teplým vzduchem prostřednictvím otvoru z dozorcova bytu.

Vězeňský sluha, dozorce, dostával peníze jak od města, tak od vrchnosti. Navíc za přijetí a propuštění každého vězně dostával dnešními slovy další příplatek. Roku 1850 bylo toto vězení zrušeno a z jeho prostor byla vytvořena další hostinská místnost panské hospody. Je vidět, že priority byly zkrátka jinde… Městské vězení bylo poté zřízeno ve sklepních prostorách radnice, kde se užívalo ještě krátce po 2. světové válce. My nechceme nikoho k ničemu nabádat, ale nápad udělat z vězení hospodu, samozřejmě jen pro vás, se nám nezdá až tak od věci.

Znáte Postelníčka?
Podzimní počasí udeřilo s plnou parádou. Ne jen, že park přímo září barvami, ale celkově je chladněji, mlhavo… zkrátka takové spavé počasí, nemyslíte? No, a my na zámku jednoho odborníka na spánek máme, je to tzv. Postelníček snový.
Tento skřítek přináší dětem krásné sny a má moc rád čokoládu. Když si dáte večer pod polštář čokoládový bonbon, a ráno už tam nebude, tak ho určitě snědl Postelníček. Nebo maminka či tatínek… nebo manželka, manžel, dost možná i vy sami, zkrátka čokoládu radši nikam nedávejte a už teď si plánujte návštěvu našeho Pohádkového okruhu, kde můžete skřítka vidět.

No, a závěr patří slovutnému porcelánu…
Už jsme vám představili dva ze tří stálých prohlídkových okruhů, které můžete v našem zámku celoročně navštívit. A nyní se konečně dostáváme k tomu největšímu a nejlepšímu, čímž je muzeum porcelánu.
Sbírka českého porcelánu se nachází ve 21 sálech prvního patra zámku a dokumentuje více než 220 let historie výroby porcelánu v Čechách. V dobových vitrínách a interiérech je vystavena produkce manufaktur a porcelánek

ze Slavkova, Klášterce nad Ohří, Březové, Kysiblu, Chodova, Staré Role, Dalovic, Prahy, Lokte, Budova, Ždanova a dalších. Vsadíme se, že to jste někteří ještě neviděli.
V dalších čtyřech místnostech pak můžete „náš" porcelán porovnat s porcelánem z počátků jeho světové výroby v rámci expozice čínského, japonského a evropského porcelánu. S trochou nadsázky se tak díky zámku podíváte i do světa.

Věříme, že vás některý z tipů zaujal natolik, že vaše kroky po znovuotevření muzeí a kulturních památek zamíří mj. také do těchto prostor. Krásný zbytek podzimu vám přejí pracovníci místního zámku.

Další střípky z historie města již v prodeji

Jak už bylo předestřeno v minulém vydání Kláštereckých novin, město Klášterec nad Ohří představuje další knižní titul, se kterým bylo počítáno v rámci publikačního plánu. Je vydáván při příležitosti oslav padesátileté existence divadelního spolku KLAS pod názvem **Začalo to Belínkem aneb Jsme Klas a je nám padesát.** Bohatě ilustrovaná publikace autora Jana Miloty mírně faktografickým, avšak čtivým způsobem mapuje vznik a život divadelního spolku počínaje rokem 1970 až do současnosti. Čtenář se dozví mnoho zajímavostí z jeho nejranější doby, seznámí se s osobnostmi, které ovlivňovaly jeho umělecké směrování a nahlédne jak do zákulisí, tak trochu i do soukromého života spolku. Čtyřistastránkový „životopis" v kvalitní vazbě přináší jak formou, tak obsahem ojedinělý vhled do jedné z tradičních amatérských činností na poli kultury města Klášterce nad Ohří. Slavnostní křest knihy se bohužel nemůže uskutečnit nyní a proběhne až v příštím roce. Ale nechceme vás ochudit o možnost koupě knihy před vánočními svátky, proto ji již zařazujeme do prodeje za cenu 250 Kč. K dispozici je v turistickém informačním centru pod radnicí.

Distanční výuka se nevyhnula ani nejmenším dětem a co plánují v MŠ na předvánoční čas?

Na přelomu měsíce října a listopadu jsme se potýkali s úbytkem dětí i personálu. Ubylo více než 50 % dětí ve třídách s povinným předškolním vzděláváním Ve **všech pěti školkách** učitelky vzdělávají tyto děti distančně. V **MŠ Školní** probíhá komunikace přes e-mail. Obdobné pro většinu rodičů je to i v **MŠ Dlouhá** a **MŠ Lípová**. V **MŠ Lesní** komunikují s rodiči přes uzavřenou skupinu WhatsApp a mají také zpětnou vazbu. V **MŠ Souběžná** je většina rodičů v kontaktu s učitelkami přes telefon a spíše osobně si přichází pro pracovní materiál. Dítě dostává soubor úkolů a inspirací k tématu integrovaného bloku v deskách, vypracovává je doma a po týdnu či 10 dnech odevzdává v MŠ a dostává pracovní úkoly nové. Stejně tak pracují i s dětmi ve speciální třídě. Mají dobré ohlasy ze strany rodičů. Spolupráce s rodiči se nám i takto na dálku daří. Tímto bychom chtěli velice poděkovat rodičům, kteří se spolu s dětmi aktivně zapojili do distanční výuky. Pracujeme společně, vy doma, my v MŠ.

Na sklonku kalendářního roku se navzdory pandemii covid těšíme na adventní čas, čas očekávání, který budeme prožívat v každé školce a v každé jednotlivé třídě zvlášť. 4. prosince se děti mohou dopoledne těšit na Mikulášskou nadílku a místo tradičních vánočních besídek plánujeme vánoční aranžování a zdobení vánočního stromečku na školních zahradách.

Jitka Vlková, ředitelka MŠ

Distanční výuka, zvláště u malých dětí, je palčivým tématem, ačkoliv u těch školkou povinných to není pro rodiče tak náročné jako u žáků na prvním stupni základní školy. **Co kupříkladu obnáší takové domácí učení předškoláka v listopadu 2020 v Klášterci nad Ohří v MŠ Školní?**

Tématem je „Podzim čaruje" a děti mají **vytvořit koláž** z nasbíraných barevných listů dle své fantazie. Dále mají na pracovních listech **cvičit motoriku ruky** pomocí dokreslování obrázků, trénování rovných čar či kruhů dle vzorů nebo stříhání. Součástí je také **učení se krátkých básniček** s tématem podzimu. Trochu oříškem pak může být **naučit se souvisle vyprávět pohádku** O veliké řepě. Díky obrázku se přitom zároveň učí, co to znamená, když je někdo první, poslední, před nebo za někým.

Tipy pro domácí učení:

- Dítě by mělo mít zachovaný denní režim. Doporučuje se každodenní, alespoň krátkodobý pobyt venku na čerstvém vzduchu. Zajistěte mu pohyb a dostatečný spánek.
- Pro naučení básničky ji často opakujte, a to při nejrůznějších příležitostech, třeba při koupání, na procházce nebo při jiné společné činnosti. Zabere to jen pár minut.
- Básničku si můžete také vizualizovat pomocí kreslení nebo prohlížení obrázků či zahrání scénky. Obklopte se předměty, hračkami, které s textem souvisí. To samé platí pro pohádku.
- Při učení pohádky si najděte klidné a pohodlné místo, kde nehraje televize nebo neruší jiné vjemy, abyste se mohli soustředit na práci.
- Nezapomeňte na pochvalu. Pokud se dítěti podaří básničku či pohádku říct, tak jej pochvalte a motivujte ho, ať ji řekne večer třeba tatínkovi, až přijde z práce. Vymyslete pro něj nějakou přiměřenou odměnu.
- Pokud se učení nedaří, nebo o ně dítě nemá zájem, přerušte činnost a vraťte se k ní později.
- Dítě se bude rádo učit s vámi. Nemůžete po něm chtít, aby vám třeba zazpívalo písničku, když uslyší, že nezpíváte, že zpívat neumíte nebo že zpívání nemáte rádi. Jeho motivace souvisí také s tím, zda máte do učení chuť vy sami. Na vašem přístupu záleží.

Pohled maminky

Distanční výuka u předškolních dětí je z pohledu rodiče náročná na udržení pozornosti, takže zadané úkoly trvají poněkud déle, než by trvaly ve školce a trpělivost tak trénujeme oba. Ale jinak si myslím, že úkolů je přiměřeně a zvládat se dají i při home office. Jáchyma nejvíce baví vybarvování nebo básničky, a když má u sebe své oblíbené auto, není co řešit.

Lenka Fricová

PODZIM

Podzim klepe na dveře,
ve strakaté zástěře.
Stromy se už chvějí,
moc se neohřejí.
Venku hustá mlha,
ale už se trhá.
Už se třepí, už se páře,
sluníčku jsou vidět tváře.

Výzva pro děti z MŠ, které se učí doma, a žáky 1. stupně ZŠ v Klášterci nad Ohří:

Děti, jak se vám daří v učení doma s rodiči? Je to lepší ve škole či školce, nebo doma? A proč? Pošlete nám do redakce nějakou krátkou zprávu s fotografií k tomu, jak vám učení jde, co se vám povedlo namalovat nebo vyrobit. S psaním krátké zprávy vám mohou pomoci i rodiče. Některé z nich určitě rádi zveřejníme v příštím předvánočním vydání našich novin. Jeho **uzávěrka** je **už 4. prosince**. Na zprávy od vás se moc těšíme. Posílejte je na e-mail: **redakce@muklasterec.cz**.

Zajímavá náplň výuky: rozhovory s americkými diplomaty

Ve dnech 5. a 6. listopadu probíhaly na gymnáziu online rozhovory s diplomaty USA v rámci programu Speakers' Bureau. Studenti čtvrtých ročníků měli možnost diskutovat jak o obecných tématech, tak o tématech specifických od americké kultury přes ekonomiku a zahraniční politiku až po sport. Cílem programu bylo nejen blíže se seznámit s americkými reáliemi nebo samotnou prací diplomata, ale i komunikovat a uplatnit své schopnosti a dovednosti získané při studiu anglického jazyka. Studenti se ptali také na systém volby amerického prezidenta, rozdíly mezi stylem českého a amerického života a dozvěděli se něco více o Fulbrightově stipendijním programu, který kromě jiného zprostředkovává studijní pobyty v USA. Kdo ví, třeba se i některý ze studentů gymnázia inspiroval…

Michaela Zahálková, GSOŠ

Podaří se odhalit původní podobu poničených reliéfů klášterecký kapliček? Naděje stále je

Před několika lety jsme s Mílou Koubovou napsali scénář ke krátkému filmovému **dokumentu Tajemství sedmi kaplí** (dostupný na YouTube, pozn. red.). V něm jsme poprosili diváky o pomoc s hledáním podoby několika jejich hlavních reliéfů. Doufali jsme, že někdo může mít doma staré fotografie, na kterých uvidíme, jak mohly původně vypadat. Nedávno se nám dostala do rukou **stará fotka čtvrtého zastavení.** Hlavní reliéf už byl značně poškozený, ve velkých otvorech byly hlavy dvou mladíků, které jsou už vyretušovány.

Jde o reliéf Zajetí Krista a nesení kříže. V Nikodémově evangeliu stojí, že mezi plačícími ženami, které potkal Kristus, když nesl na Golgotu kříž, byla i Panna Maria, která uviděla svého syna s trnovou korunou a propadla zoufalství. Pokusil jsem se tedy o náznakovou rekonstrukci rozmístění osob na reliéfu. V horní části jsou hradby Jeruzaléma, jediná část reliéfu, která se dodnes zachovala. Ve spodní části jsou vpravo dvě ženské postavy (jednou z nich je právě matka Ježíše Krista), uprostřed Kristus s křížem. Postava stojící nad Ježíšem, se chystá udeřit ho kyjem. Muž, který Kristovi pomáhá nést kříž, by mohl být Šimon z Kyrény.

Je naším snem, že se někde objeví zapomenuté fotografie, na kterých budou ještě patrné pozůstatky původních reliéfů. Nemáte je někdo?

Pokud ano, ozvěte se na: kodytek@muklasterec.cz.

Děkuji. *David Kodytek*

VZPOMÍNKA

Dne 21. listopadu uplynul jeden rok, co nás navždy opustil náš milovaný **Antonín Knap.** Věnujte mu, prosím, tichou vzpomínku společně s námi, všichni, kdo jste ho znali. Za celou rodinu družka Jana

Dne 3. prosince uplyne 25 let, kdy nás navždy, bez slůvka rozloučení, náhle opustil milovaný manžel a tatínek, pan **Emanuel Karnet** z Klášterce nad Ohří. Stále vzpomínají a nikdy nezapomenou manželka, syn Pavel a dcera Maruška s rodinami

Chcete uveřejnit blahopřání či vzpomínku na vám blízkého zesnulého občana města? Kontaktujte nás: redakce@muklasterec.cz, tel.: 474 359 699

Vyzkoušejte s námi Novou cestomániii nanečisto

Kurzy **Poznáváme společně** byly z pochopitelných důvodů opět pozastaveny. Některé se kvůli rekonstrukci v budově gymnázia a SOŠ letos ani nestačily rozběhnout. To je také případ jednoho z těch nejvíce žádaných, kterým je **Nová cestománie.** Kurz vede lektorka, vášnivá cestovatelka a zkušená pedagožka **Hana Příšovská.** Jednu ze svých lekcí připravila dokonce do Klášterecký novin…

Milí budoucí studenti, vzhledem k situaci, která nám nedovoluje zahájit naše setkávání, vás chci oslovit a nabídnout vám ochutnávku toho, co nás čeká. Každou lekci rozdělím do dvou částí. V první navštívíme nějakou zemi, oblast, nebo světadíl formou vyprávění, zhlédnutí videí, fotografií a různých dalších materiálů a typických suvenýrů. Dnes vám touto cestou nabízím Norsko, ke kterému se pak při společné lekci ještě vrátíme. Ve druhé části našeho setkání se budeme věnovat praktickým činnostem. Mám pro vás připravené různé zábavné kvízy, hry, testíky a soutěže, jako třeba Riskuj. Zdatnější zájemci budou cestovat na mapách, řešit zeměpisné křížovky a složitější úlohy. Ukázky těchto aktivit máte také v dnešní nabídce.

Když se řekne Norsko…

Okamžitě se mi vybaví **lesy, hory a voda.** Norsko je zemí krásných hlubokých lesů, obrovských horských velikánů, nespočtu vodopádů, fjordů zařezávajících se i stovky kilometrů do vnitrozemí. Myslím, že co se týká přírody, jsem dosud neviděla krásnější zemi.

Víte, že… zemi dali jméno zřejmě staří Gótové nebo Dáni a že její název v jejich jazyce znamenal „cesta na sever"?

Projížděli jsme jednotlivými částmi Skandinávského pohoří, objížděli **fjordy**, nebo je překonávali na zde zcela běžných dopravních prostředcích, **trajektech**. Absolvovali jsme i celodenní túru na jeden z vrcholů. Bylo to poměrně vysoko, v místech, kde rostly už jen nízké stromky, mechy a lišejníky, tedy v **tundře**, kterou jsem dětem ve škole vždy jen popisovala, a tady jsem ji sama viděla na vlastní oči. Všude v lesích i na této naší „štrapáci" jsme nacházeli obrovské zdravé houby. V Norsku, tak jako ve většině západoevropských zemí, houby nesbírají a nejedí. To byl pro naši houbařskou rodinu smutný zážitek. Vzpomínám, jak si naše děti k těm nádherným hřibům sedaly, hladily je a říkaly: „Houbičko, my tě tady musíme nechat." Na nejsevernějším místě naší cesty jsme dokonce projížděli sněhovými jazyky.

Víte, že… celá Skandinávie byla v době ledové pokrytá ledovci? Ty se pozvolna pohybovaly a prohlubovaly tím původní říční údolí. Když se ledovce daly na ústup, zaplnila tyto prostory mořská voda, a tak vznikly **fjordy.**

Tam jsme také potkali **soby**, docela velká, strach nahánějící zvířata.

Také jsme se vydali k jednomu z dvaceti sedmi splazů **ledovce** Jostedalsbreen. Z dálky vypadal mohutně, ale neškodně. Ovšem když jsme došli až k němu, měli jsme poněkud stresující pocit z té obrovské masy. Co kdyby se to teď utrhlo? Z ledovce sálala zima a vytékal z něj docela mohutný prudký potok.
Velice nás zaujal okamžik, kdy jsme vjeli do **tunelu** a za neustálého stoupání jsme stále jeli doleva. Když jsme pak zastavili o několik set metrů výš, na informačním panelu jsme zjistili, že jsme jeli ve spirále.

Víte, že… tunely jsou v Norsku kvůli členitému povrchu nutností? Nachází se zde i **nejdelší silniční tunel na světě,** dlouhý 24 a půl km.

Projížděli jsme městy, kde nebyly žádné výškové budovy, domy byly často dřevěné, barevně natřené. Při návštěvě nejstaršího **skanzenu** nás překvapilo, jak často se dříve používal trávník na střeše jako izolace. Pak jsme to dokonce viděli i na některých současných venkovských staveních.

Víte, že… Norsko je samostatným státem teprve od roku 1905. Od té doby stojí v čele monarchie král, v současnosti Harald V.

V průběhu naší cesty jsme míjeli mnoho nádherných starých dřevěných **roubených kostelů** z 12. a 13. století, zdobených vikingskými prvky – hlavami draků, hadů, různých příšer a hlavicemi přídí vikingských lodí. No, a staré lodě **Vikingů** jsme našli v muzeu v Oslu. Tři obrovské sály ukrývají tři vikingské lodě. Nejstarší je z 8. století, údajně pohřební loď pro ženu náčelníka, velmi bohatě zdobená dřevořezbami.
V hlavním městě se nám moc líbilo ve **Vigelandově sochařském parku**, jehož dominantou je sloup nazvaný Monument, který je tvořen 211 propletenými lidskými těly.

Víte, že... bronzové a žulové **sochy Gustava Vigelanda** v Oslu zobrazují koloběh života a smrti, vztah muže a ženy nebo rodičů a dětí? Jsou zvláštní a stojí za to si je prohlédnout i na internetu. Sochař na nich pracoval 20 let.

Hlavním produktem na tržištích byly **ryby**. Všechny možné druhy a velikosti, převažovali lososi. Těch jsme si za tu naši cestu opravdu užili. Vařené, pečené, nakládané, na kyselo... Mně nejvíc chutnali lososi uzení.

Víte, že... autor slavného expresionistického obrazu s názvem „Výkřik", Edvard Munch, pochází právě z Norska?

Také nás všude obklopovali **trolové**, tedy jejich sošky. Podle pověstí to byli místní zlomyslní skřítci. Zaujalo mě, že trolí ženy prý byly údajně chytřejší než muži. Mohli jsme si vybrat z různých velikostí a materiálů. Tak jsme si jednoho trolíka na památku koupili. Přinesu vám ho později ukázat.

Norové se rodí „s lyžemi na nohou". Navštívili jsme dva světoznámé **sportovní areály**. V olympijském městě Lillehammeru jsme pozorovali trénink skokanů na lyžích na umělém povrchu a v Oslu jsme obdivovali areál Holmenkollen, místo konání světového poháru v biatlonu i skocích na lyžích. A více si již povíme na naší společné lekci.

Otestujte své znalosti a zdatnost při hledání informací na internetu

Chráněná krajinná oblast Kokořínsko

1. Kdy byla vyhlášena tato CHKO?
2. Jaký druh skal zde převažuje?
3. Jak se nazývají útvary na fotce?
4. Jak jsou vysoké?
5. Můžou na ně horolezci?
6. Na okraji kterého dolu se nachází?
7. Která říčka protéká údolím?
8. Které okresní město leží nejblíž?
9. Který básník miloval tento kraj?

Odpovědi vyhledávejte na internetu.

Foto: Jan Otčenášek

Rébusy

Evropa:
1. písečný přesyp + „J" (řeka)
2. francovky (hory)
3. surovina, kterou používají zedníci (ostrov)

Amerika:
1. myju prádlo (stát Jižní Ameriky)
2. rasa psa (poloostrov Severní Ameriky)

Afrika:
1. opačně salta (pohoří na severu)

Poznáte místo podle těchto indicií? Které jezero je na obrázku?

1. Hrad na břehu se jmenuje Urquhard.
2. Jezero je dlouhé 34 km, až 230 m hluboké, je druhé největší v zemi.
3. S místními se těžko domlouváte.
4. S jezerem je spojená pověst pocházející už z 6. století.

Práce s mapou

1. Seřaďte města od západu k východu: Praha, Canberra, Ottawa, Nairobi, Reykjavík, Ulánbátar, Káhira, Caracas, Řím, Bagdád.
2. Kam se vlévá: Volha, Nil, Mississippi, Seina, Eufrat?

Správné odpovědi zveřejníme v příštím, předvánočním vydání Klášterecých novin.

Zasmějte se...

Nedávno jsem dostala mail od jednoho mého bývalého žáka. Psal mi, že právě s přáteli projíždí Alpami a vzpomněl si na jednu historku, kterou jsem jim kdysi při zeměpise vyprávěla. Při tématu „pohoří v Evropě" jsem žákům ukazovala krásné obrázky Alpských velikánů. Na letních fotografiích byly na horských loukách vidět i pasoucí se krávy a mě napadla taková blbost a dala jsem dětem otázku, jestli vědí, že krávy v Alpách mají obě hoření nohy kratší, protože stráně tam jsou tak příkré, že kdyby měly nohy stejně dlouhé, tak by přepadly dolů. Hned jsem to i názorně předvedla na pootevřeném penálu, který kravičku znázorňoval. Děti chvilku nevěřícně koukaly, snad tomu i věřily, tvářila jsem se naprosto vážně. Pak se někdo zeptal: „A jak se vracejí domů". Bez zaváhání jsem odpověděla: „Couvají".

Mail od Lukáše mě potěšil a při té příležitosti jsem mu odepsala, že jednou tato moje blamáž měla dohru. Já to samozřejmě, pro velký úspěch, používala často. A když jednou žáci, kteří v osmé třídě vyslechli mou historku, byli v devítce, tak jsem se při kapitole o pohořích v ČR zmínila o těch alpských kravách a navázala jsem na ně s tím, že u nás to tak není, protože svahy našich hor nejsou tak prudké. Všichni se smáli, až na Kristýnku. Ta na mě chvilku koukala a pak se rozplakala a říkala: „Je to pravda. Já jsem to říkala doma a všichni tomu věříme". Lukáš v odpovědi nasadil celému příběhu korunu sdělením, že Kristýnka asi nebyla nejostřejší pastelkou v penále.

Tip pro vás

Jistě víte, že na internetu najdete řadu webů, které zvou na výletní místa u nás i v zahraničí. Možná sami některý z nich používáte. Závěrem bych vám chtěla doporučit jeden, který s oblibou používám já. Je totiž velmi pěkně zpracovaný. Nabízí ve formě krátkých videí tipy na výlety z různých míst Česka a hned v úvodu pracuje s mapou, takže se dobře zorientujete. Najděte si: **www.vyletak.cz**

Již teď se velmi se těším na osobní setkání s vámi. Prozatím vám přeji mnoho zdraví a pohody. Myslete pozitivně a užívejte podzimních dní, co nejvíce vám to okolnosti dovolují. Třeba také skrze cestování či plánování jarních výletů. Srdečně vás zdraví. *Hana Příšovská*

Projekty Společně pro Klášterec budete moci podpořit svými hlasy již v první polovině prosince

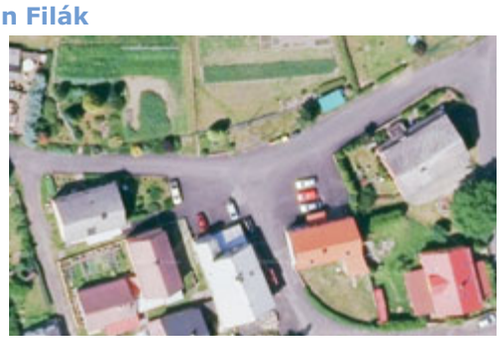
V minulém vydání Klášterecých novin jsme vám stručně představili 8 projektů navržených místními obyvateli, ze kterých budete vybírat ve dnech 1. až 15. prosince 2020. Nyní jsme u některých projektů upřesnili informace, větší fotografie pak najdete na webu města či sociálních sítích.
Odkaz na hlasování bude zveřejněn na www.klasterec.cz a na facebookovém profilu Město Klášterec nad Ohří. K dispozici budete mít opět 3 kladné a 1 záporný hlas. Jeden projekt můžete podpořit 2 hlasy. Pokud budete chtít využít záporný hlas, musíte zároveň podpořit jiné projekty 2 kladnými hlasy. Město v příštím roce realizuje projekty dle výsledků hlasování do celkové výše 1 milionu Kč, přičemž jeden projekt může nést maximální náklady 250 tisíc Kč. Realizují se tak minimálně 4 z těchto projektů:

Psí pisoáry
Navrhovatel: Barbora Adámková

Návrh se týká vytvoření psích pisoárů, které by měly předcházet znečištění města od psí moči a znečištění veřejných budov a zeleně. Pisoáry by byly rozmístěny v různých částech města po dohodě s odborem místního hospodářství, dopravy a životního prostředí.

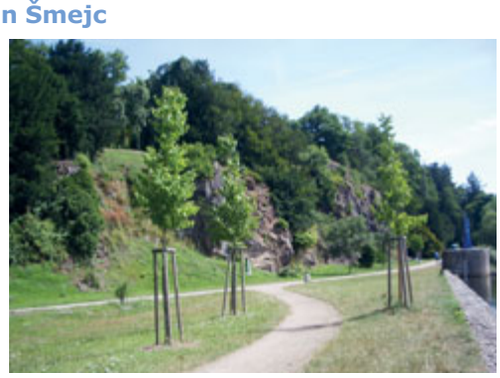
Oprava komunikace v Klášterecké Jeseni
Navrhovatel: Jan Filák

Na celém území Klášterecké Jeseně je již položen nový asfaltový povrch kromě této lokality ve středu obce. Cesta je v těchto místech v havarijním stavu. Povrch je rozpraskaný, na spoustě míst již není a je vidět štěrkové podloží, které se ježděním vynáší ven a vznikají tím díry. Cílem projektu je tedy oprava asfaltového povrchu v místech, kde je spojnice na hlavní cestu vedoucí na Klášterec nad Ohří či Karlovy Vary.

Vyhlídka v zámeckém parku
Navrhovatel: Jan Šmejc

Skála nad jezem v zámeckém parku vybízí k výhledu na řeku Ohři a protější Doupovské hory, není však zcela bezpečná. Cílem projektu je zajištění bezpečné vyhlídky v zámeckém parku, zpevnění tohoto prostoru a instalaci zábradlí.

Rozšíření dětského hřiště v Pražské ulici
Navrhovatel: Barbora Bitomská

V lokalitě tzv. za závorami je jen jedno hřiště, které vyhovuje spíše dětem staršího věku. Je to velká škoda, protože i malé děti si potřebují hrát venku na vzduchu a scházet se s vrstevníky. Návrh na rozšíření stávajícího hřiště zahrnuje tunel v podobě lva, kolotoč se sedáky, lanovou stezku odvahy, stezku dovednosti složenou ze tří stepů, kreslící tabuli a řetězovou lávku. Nové prvky u dětí rozvíjí zdatnost, hrubou i jemnou motoriku a celkově vedou k rozvoji celé osobnosti. Hřiště může také sloužit jako prevence obezity, nabízí pohyb pro dnešní děti, které jsou obklopeny mobilními telefony, tablety a počítači již od raného věku. Pojďme to změnit a dostaňme je ven na vzduch. Pokud si děti zvyknou na pohyb venku již od mala, většinou jim vydrží zájem o sport i v pozdějších letech.

Lanové centrum
Navrhovatel: Petra Žihlová

Cílem projektu je vytvoření lanového hřiště pro děti v Petlérské ulici naproti stadionu na místě stávajícího malého hřiště pro děti. Lanový prvek je umístěn těsně nad zemí, nepotřebuje proto žádné jistící systémy. Překážkové dráhy mají napomáhat rozvoji obratnosti a pohybové koordinaci, pocitu osobní důvěry, zvyšují tělesnou zdatnost a to vše dnešní děti potřebují.

Zastřešení posezení u kurtů ZŠ Krátká
Navrhovatel: Ladislav Knap

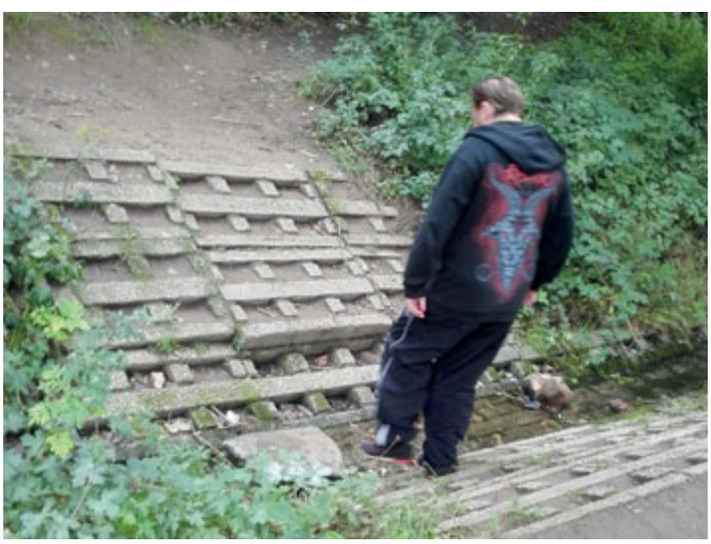
Z důvodu zlepšení a zpříjemnění pobytu v areálu tenisových kurtů u ZŠ Krátká je navrženo zastřešení stávajícího volně přístupného posezení – stolů a laviček. Prostor je využíván širokou veřejností a tenis se hraje zejména v letním období, kdy svítí slunce, a nehrající tenisté tak nejsou chráněni před sluncem či případným deštěm.

Lávka přes Klášterecký potok
Navrhovatel: Theodora Varadyová

Cílem projektu je vybudování bezpečné lávky přes Klášterecký potok v místech, kde v současné době lidé potok v podstatě přeskakují a ohrožují tím vlastní bezpečnost. Lávka přes potok by byla umístěna mezi Krátkou a Lípovou ulicí u tenisových kurtů a vyústit by měla na nově vzniklé cyklostezce podél Klášterského potoka.

Dětské hřiště v areálu FK Rašovice
Navrhovatel: Jan Vojč

V Rašovicích nyní chybí místo, kde by našli zábavu ti nejmenší. Návrh zahrnuje instalaci tří herních prvků v areálu fotbalového hřiště FK Rašovice, kde je nyní nové hřiště i zrekonstruované zázemí. Areál je využíván širokou veřejností nejen pro fotbalové zápasy, ale i jiné sportovní a společenské akce pro všechny věkové kategorie. Hřiště by mělo být určeno pro děti ve věku 3–10 let, děti si zde mohou zdokonalovat své pohybové schopnosti.

Město Klášterec nad Ohří nabízí k prodeji bytovou jednotku o velikosti 1+3 č. 366/9 v ulici Boženy Němcové

Bytová jednotka je umístěná ve 3. nadzemním podlaží jako půdní vestavba, celková plocha s příslušenstvím je 79,04 m² (včetně sklepa o velikosti 7,54 m²). Vytápění je zajištěno plynovým kotlem s ohřevem vody umístěným v koupelně. Byt se prodává včetně spoluvlastnického podílu na společných částech budov čp. 365 a 366 a pozemcích.

Prodej bytové jednotky bude nabídnut žadateli, který učiní nejvyšší nabídkovou kupní cenu, nejnižší nabídková kupní cena je 1.480.000 Kč.

Kupní cena a náklady spojené s převodem jsou splatné do 60 dnů od podpisu kupní smlouvy. Ta musí být uzavřena do 30 dnů od obdržení výzvy k jejímu uzavření.

Žádosti zasílejte, nebo doručte osobně v uzavřené, neporušené, zřetelně označené obálce „NEOTEVÍRAT – nabídka na prodej b. j. 366/9 v ul. Boženy Němcové" na adresu: Městský úřad Klášterec nad Ohří - podatelna, náměstí Dr. E. Beneše 85, 431 51 Klášterec nad Ohří nejpozději **do 18. 1. 2021 do 12.00 hodin.**

Termín prohlídky lze domluvit na tel.: 728 816 554, bližší informace na tel.: 474 359 634, 724 067 137.

BV Plast s.r.o.

Česko-německá výrobní společnost s více než 20letou tradicí výroby vyztužených plastů (laminátů) a stabilním odbytem dílů pro světového výrobce koňských přívěsů

Přijme pracovníky na pozici dělník do výroby vyztužených plastů

na ranní 12hodinové směny v pravidelných cyklech dlouhý-krátký týden.

Dlouhý týden:
Po, Út, Pá, So, Ne – směny, celkem 60 hod. (vč. přestávek)
St, Čt – VOLNO

Krátký týden:
St, Čt – směny, celkem 24 hod.
Po, Út, Pá, So, Ne – VOLNO

Nabízíme zaškolení, stabilní práci, zajímavé platební podmínky – úkolová mzda, příspěvek na stravu.
Požadujeme zručnost, samostatnost a zodpovědnost.

Bližší informace na tel.: 774 292 170
nebo na e-mail dr.bvplast@seznam.cz

V prosinci 1935 se druhým československým prezidentem stal Eduard Beneš, od jeho zvolení uplyne 85 let

Na stránkách Klášterecких novin jsme již rozebírali historické názvy ulic i našeho náměstí, opakování je ale matka moudrosti, tak si v úvodu nejprve zopakujme, jak se naše náměstí jmenovalo v průběhu času.

Do roku 1935 zněl jeho název jednoduše – Marktplatz neboli Tržní náměstí. V roce 1935 bylo na počest našeho prvního československého prezidenta pojmenováno jako Masarykovo náměstí, v roce 1938 se kolo dějin otočilo a náměstí dostalo jméno Adolf Hitler Platz. Krátce po válce neslo název opět Marktplatz a poté do roku 1990 to bylo náměstí ČSL armády. Po roce 1990 jsme se opět vrátili ke kořenům a náměstí se až do dnešních dní jmenuje náměstí Dr. Eduarda Beneše. **Naše náměstí tedy za dlouhou dobu své existence neslo jméno hned dvou našich prezidentů a my se dnes podíváme na kloub tomu druhému, Eduardu Benešovi.**

Eduard Beneš se narodil v roce 1884 v Kožlanech. Vystudoval gymnázium a poté filosofickou fakultu Univerzity Karlovy, tehdejší Karlo-Ferdinandovy univerzity. Vzdělání poté získal na francouzské Sorbonně a Svobodné škole politických nauk. Zajímavostí je, že právě v Paříži si změnil křestní jméno z Eduarda na Edvarda, tato změna však nikdy neproběhla oficiální cestou.

Eduard Beneš se velkou měrou zasadil o vznik samostatné československé republiky, společně s Masarykem organizoval v Paříži zahraniční odboj a vedl většinu zahraničních jednání. **Byl naším prvním ministrem zahraničí a zůstal jím až do svého zvolení prezidentem republiky 18. prosince 1935**. Po podpisu Mnichovské dohody rezignoval a bezprostředně poté odjel do Londýna, aby zde začal s organizací zahraničního odboje. Dle jeho kritiků odešel v nejméně vhodnou dobu, ale Beneš si již v tu chvíli hledal své místo, ze kterého by mohl usilovat o znovu svobodné Československo.

On sám později proklamoval, že ho k abdikaci donutilo Německo, ačkoliv bezprostředně po Mnichovu prohlásil, že odstoupil dobrovolně. Ať to bylo jakkoliv, Eduard Beneš byl pro německou vládu absolutně nepřijatelný. V listopadu pak přijal prezidentskou funkci Emil Hácha, který tím v zájmu národa a státu podstoupil tu největší oběť.

S odletem do Londýna se pro Eduarda Beneše i jeho spolupracovníky v Čechách začala rýsovat vidina odboje.

Běžné obyvatelstvo ale v krizi hledá viníka a v očích většiny národa se tak viníkem stal právě Beneš, samozřejmě společně se „zrádci" Anglií a Francií. Ne všichni se ale s tímto názorem ztotožnili, na stranu Beneše se postavil mimo jiné syn Aloise Rašína, Ladislav Rašín. Toho později zatklo gestapo a zemřel ve vězení. O Benešovi se šířily – jak bychom v dnešní době řekli – různé fake news například o tom, že odvezl ze země národní sbírky a díky tomu si v exilu žije nad poměry. **Mnichov spustil v podstatě jakýsi hon nejen na západní demokraty, ale také na Benešovy příznivce, paradoxně také na Židy, migranty či liberály, a je třeba zmínit, že jednou z obětí této atmosféry se stal spisovatel Karel Čapek.** Nezlomila ho jen jeho nemoc, ale právě hon pravicového tisku na ideály a představitele první republiky. **Na zamyšlenou také je, zdali právě k této atmosféře sám Beneš nepřispěl svým unáhleným odjezdem do Londýna bez jakéhokoliv veřejného vysvětlení.**

Eduard Beneš se svou manželkou Hanou

V Anglii však rozhodně nezahálel, jeho prioritou bylo zvrátit Mnichov a brzy se stal vůdčí osobností zahraničního odboje.

Ještě před Mnichovem svým generálům o světových velmocích řekl, že: **„Nechtějí nyní bojovat společně s námi a za lepších okolností; budou muset bojovat těžce a za nás, až my bojovat nebudeme moci. Dostanou všichni těžkou odplatu. Já sám musím postupovat tak, abych zachránil stát aspoň do nejbližší války. Připravujte se na ni, budeme v ní hrát ještě svou roli..."** a v roce 1939 skutečně vypukla druhá světová válka. V tuto chvíli už se světové velmoci Anglie a Francie proti Hitlerovi postavily a Eduard Beneš začal v exilu bojovat o návrat Československa na politickou mapu Evropy.

Před válkou v očích národa zrádce, po válce hrdina. Zlom přišel s rokem 1948 a Eduard Beneš byl donucen abdikovat podruhé, podruhé před totalitní mocí, jako starý a zlomený muž, pod silným tlakem komunistické strany a jejího vrchního představitele Klementa Gottwalda.

Jak napsal novinář Ferdinand Peroutka: **„Jestliže na prahu nebes budeme souzeni podle svých citů, není pochyby, že je nevinen. Neboť demokratická víra ani na okamžik nevyhasla v jeho srdci, ani se nezkalila v jeho mozku. Jestliže však budeme souzeni podle svých činů, pak stejně není pochyby, že Eduard Beneš potvrdil komunistický uchvatitelský akt v únoru 1948. Neučinil nic, aby odhalil jeho násilnost."**

Pravda to ovšem byla jen částečně, protože byť to nebyl účel a Eduard Beneš tím chtěl po zkušenostech s předválečnými událostmi jen pojistit obranu Československa o sílu SSSR, dveře komunistické moci v Československu otevřel právě prezident Beneš již v roce 1943, kdy byla pod jeho patronací podepsána smlouva o vzájemné spolupráci se Sovětským svazem.

Lenka Fricová

Náměstí Dr. E. Beneše tak, jak ho známe dnes

ZKL Klášterec nad Ohří, akciová společnost
Nádražní 224, Klášterec nad Ohří

Tradiční výrobce ložisek v Klášterci nad Ohří hledá zaměstnance na pozice

PROVOZNÍ ELEKTRIKÁŘ

- vyučení v oboru
- vyhláška č. 50/78 Sb. (min. paragraf 6)
- měsíční mzda **30 000 Kč**

NÁBOROVÝ PŘÍSPĚVEK 50 000 Kč

Dále hledáme pro doplnění stavu pracovníky do výroby na obsazení volných pozic v profesích

BRUSIČ KOVŮ / SEŘIZOVAČ
LISAŘ • MONTÁŽNÍ DĚLNÍK • KALIČ
SEŘIZOVAČ / OPERÁTOR CNC • KONTROLOR

Nabízíme:
- stabilní pracovní prostředí u české společnosti s dlouholetou tradicí
- odpovídající platové ohodnocení
- 7,5hodinová pracovní doba
- týden dovolené navíc
- příspěvek na penzijní připojištění
- bonus za odpracování plného časového fondu
- příspěvek na stravování v závodní jídelně
- zaměstnanecký program – výhodné mobilní tarify
- další benefity (odměny za zlepšovací návrhy, odměny při životních jubileích)
- nástup ihned

Kontakt:
V případě zájmu kontaktujte personální oddělení
telefon: 474 359 715 • e-mail: marcela.havlickova@zkl.cz

Uzávěrka nejbližšího vydání Klášterských novin je již 4. prosince.
Dejte o svém podnikatelském záměru všem v okolí vědět.
Pište na: redakce@muklasterec.cz, tel.: 474 359 699

Krmiva
HOBBY

Možnost platby kartou na prodejně !!!

PRODEJNA KRMIV
Osvobozená 777, Klášterec nad Ohří (naproti Penny).

Zimní nabídka do krmítek:

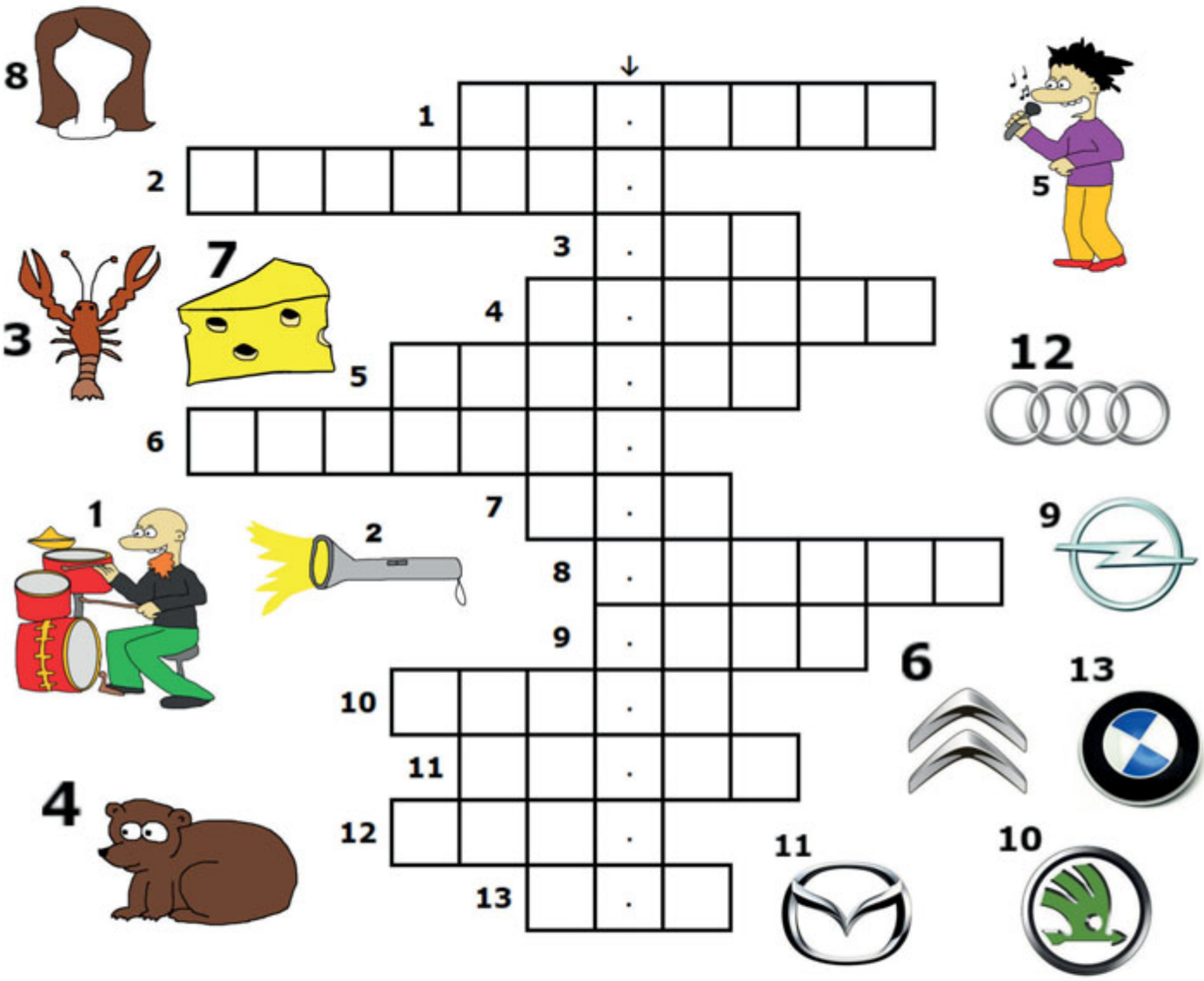

Slunečnice černá	5 kg –	130 Kč
	20 kg –	449 Kč
Směs Divoké ptactvo	10 kg –	140 Kč
Řepka	1 kg –	28 Kč
Lojová koule	malá –	10 Kč
	velká –	29 Kč

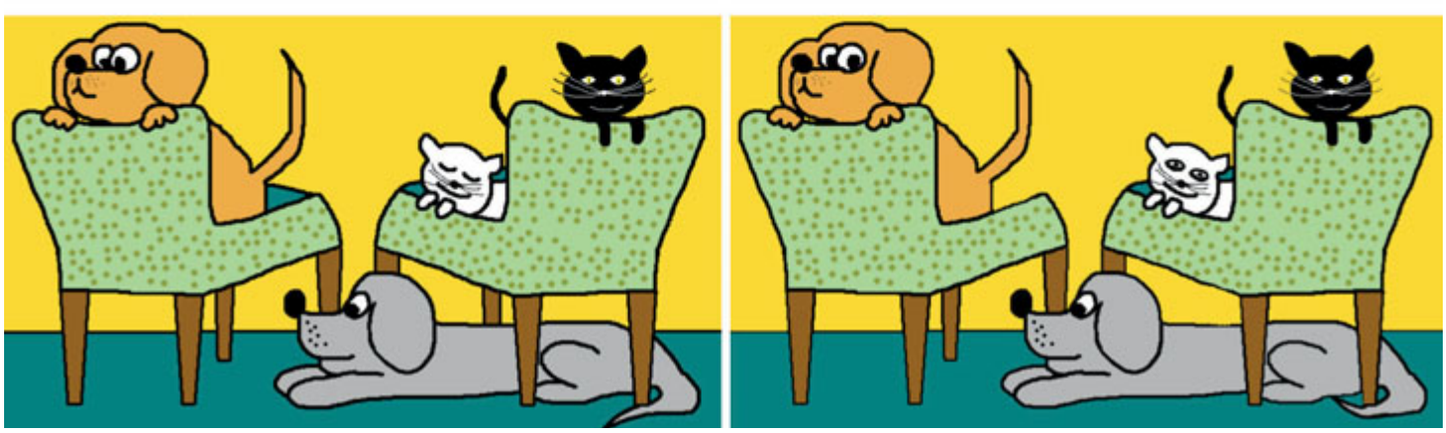
Otevírací doba:
PO-PÁ 9-12 13-17 * SO 8-12 Tel.: 720 739 769

Milé děti,
některé z vás se už vrátily do školních lavic, jiné se ještě učíte vzdáleně ze svých domovů. Aby se vám čas doma zkrátil, připravila jsem pro vás další křížovku, tentokrát si můžete mimo jiné procvičit, jestli znáte značky aut. Když jsem byla malá, bylo to pro mě zpestření při výletech autem nebo procházkách po městě. Blíží se bílá zima, ale stále si užíváme co? Vyluštíte v tajence. Mějte se pěkně!

Adéla Václavíková

NAJDI 5 ROZDÍLŮ:

Klášterecké noviny jsou periodickým tiskem územního samosprávného celku a jsou registrovány u MK ČR pod číslem E 14592. **Vydává:** město Klášterec nad Ohří, nám. Dr. E. Beneše 85, 431 51 Klášterec nad Ohří. **Adresa redakce:** Město Klášterec nad Ohří, Odbor komunikace a cestovního ruchu, nám. Dr. E. Beneše 85, 431 51 Klášterec nad Ohří. **IČ:** 00261939. **Odpovědná redaktorka:** Mgr. Kateřina Šmahelová. **Redakční rada:** Dr. Ing. Radka Hodicová, Bc. Adéla Václavíková, Mgr. Eva Kocábová, Ota Schnepp, Bc. Renata Šindelářová. **Tel.:** +420 474 359 699. **E-mail:** redakce@muklasterec.cz. **Web:** www.klasterec.cz. U neoznačených článků a fotografií je autorem redakce Klášterecké novin. Klášterecké noviny vycházejí vždy poslední čtvrtek v měsíci. Redakce si vyhrazuje právo úpravy, případně zkrácení textu doručených příspěvků. Místo vydávání: Klášterec nad Ohří. **Klášterecké noviny jsou neprodejné a vycházejí v nákladu 7200 výtisků. Tisk:** SAMAB PRESS GROUP, a. s.